

der står bag det. Skulle det engang ske, at hr. Hans Christian Schmidt kom med et både gennemtænkt, perspektivrigt og effektivt virkende forslag, kan hr. Schmidt i hvert fald regne med min og regeringens ikke bare umiddelbare tilslutning, men også anerkendelse.

I forhold til de problemer, der har været nævnt, vil jeg gerne gøre de ordføreres bemærkninger til mine, som understregede den truende situation, som vores decentrale vandforsyning er i. Jeg forstår da udmærket godt, at de store vandværker er kritiske over for, vi nu hjælper de små. Imidlertid tror jeg ikke, man skal være blind for, at det er noget værdifuldt i det danske samfundsliv, at vi har denne decentrale struktur, og at vi herfra giver en hjælpende hånd til også de små vandværker og de individuelle borer. Jeg har i øvrigt noteret mig, at landbrugets organisationer netop i forbindelse med udmøntningen af pengene fra pesticidafgiften, som jo har indbragt mere, end man oprindeligt havde troet, har lagt vægt på at tilføre yderligere midler til de samme formål, som ligger til grund for lovforslaget her.

Jeg tror, nogle ordførere satte spørgsmålstegn ved klogskaben i, at regeringen gennemførte den ene forbedring på miljøområdet efter den anden med det flertal i Folketinget, som er på miljøområdet – som omfatter Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, de to regeringspartier og i en række situationer også Centrum-Demokraterne – og ikke gik efter en enighed med Venstre og De Konservative. Dér vil jeg sige lige ud, at skulle der komme ændrede signaler – og man har jo lov til at bevare håbet – fra den side, vil vi meget gerne tage imod dem.

Det her er et lille godt lovforslag. Det løser ikke alle problemerne, men det trækker udviklingen i den rigtige retning. Regeringen er parat til at forhandle under udvalgsarbejdet og er naturligvis også med til at opklare alle udestående spørgsmål. Jeg synes måske, at det er et så lille, positivt og sympatisk forslag, at det måske kunne komme ind under dispensationsparagraffen i forhold til den hovedregel, der hedder, at alt, hvad den nuværende regering kommer med, er noget skidt, og derfor noget, man vil gå imod fra oppositionens side. Kunne vi ikke dispensere fra denne hovedregel og se dette lovforslag ud fra dets egne formål og dets egne fortrin og så bedømme det på det grundlag?

Vi vil i hvert fald være positive og medvirke til en fuld opklaring og til en gennemførelse af lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Niels Jørgen Langkilde (KF):

Jeg vil høre, om ministeren kan oplyse, hvad dette lovforslag kan, som ikke allerede § 53 a kan? Jeg vil høre, hvad der er til hinder for, at erhvervene får glæde af det? Og hvad er der til hinder for, at folk, der har lyst til at eksperimentere med parallel vandforsyning, kan gøre brug af de støttemuligheder, der er?

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Tak for ministerens tilkendegivelse om, at han vil tage vel imod alle de forslag, vi kommer med; de er jo alle sammen gennearbejdet og fornuftige, så der bliver noget at tage stilling til.

Jeg skal blot sige til ministeren, at ministeren havde et lille fejlцитat. Det, som Venstres miljøpolitiske ordfører sagde, var, at når vi allerede fra starten vil tilkendegive, at vi ikke ved den endelige afstemning kan støtte forslaget, hænger det sammen med, at lovforslaget er en udmøntning af et forlig indgået mellem SF, Enhedslisten og regeringen. Det er altså en udmøntning, og det er da fantastisk, at det har kunnet give overskrifter i dag, for det er da helt almindeligt. Fuldstændigt almindeligt.

Ministeren kom også til at citere forkert, da han sagde, at nogle talte om, at man lavede løsninger med SF og Enhedslisten. Nej, det er ikke det, vi taler om. Vi siger bare til ministeren, at han skal lave miljørigtige løsninger i stedet for røde løsninger. Det er ikke nødvendigt, at det altid er med SF og Enhedslisten. Man skal tænke lidt mere på det, som er mere væsentligt: miljøet, naturen, drikkevandet, og dér har de borgerlige partier, og jeg må have lov til at sige også særlig Venstre, været meget i front for at fremsætte forslag, og det er dem, jeg anmoder om at regeringen i højere grad skeler til.

Jeg kunne godt tænke mig, at ministeren alligevel svarer på et par enkelte spørgsmål, der lige er blevet stillet: Ved ministeren, hvor meget der vil komme ind i 1997 ved den statsafgift? Ellers vil jeg stille spørgsmålet i udvalget. At man kan få at vide, hvor mange penge der kommer ind, er jo væsentligt, når regeringen gør sig til talsmand for, at det virkelig er en saltvandsindsprøjtning til landdistrikterne og de små vandværker, at man nu giver dem 25 mio. kr., og at det virkelig er noget, der vil noget. For dem, der er derude, er det jo vigtigt, om det er sådan, at storebror beholder det meste, så det kun er en lille slat, der kommer ud. Hvis man kun betaler